

การประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม

An Evaluation of Learning Process on Camping Subject

สมควร โพธิ์ทอง*

Somkuan Pothong

ปีที่วิจัย 2552

ทุนอุดหนุนโครงการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 2552

Abstract

The objectives of this research were to evaluation process of learning the academic camping, study the opinion of students to learning process in camping subject (RCS 214) Department of Recreation Faculty of Physical Education, Srinakarinwirot University. And study the opinion of students to changing their behavior when they have finished learning process in the camping subject. The sample consisted of 182 students who registered in the camping subject. They were selected by purposive sampling. Questionnaire were distributed to collect the data. Data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test. The results of research were as follows:

1. For context evaluation; classroom condition, place and facilities were appropriate at high level.
2. For input evaluation, the teacher, the student, the camping scholar, teaching method, teaching media, document for learning, were appropriate at the highest level.
3. For process evaluation; teaching behavior, the camping activities program for outdoor practicum method were appropriate at the highest level.
4. For product evaluation; All of the students have passed the evaluation camping subject criteria. The student's behavior were changed when they finished the camping activities program for outdoor practicum. The finding was shown the pre-test and post-test behavioral score had statistically significant difference level at .05 which they had higher average score.

Keyword : An Evaluation, Learning Process. Camping

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาการอยู่ค่ายพักแรม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 182 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรม (RCS 214) ได้มาด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. การประเมินด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ได้แก่ สภาพห้องเรียน สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสมในระดับมาก
2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน ด้านวิทยากรค่ายพักแรม วิธีสอน สื่อการสอน เอกสารประกอบการสอน มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการสอน วิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
4. การประเมินด้านผลผลิต (Product) นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ การประเมินทุกคน และนิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง ก่อน-หลังจากการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรมแตกต่างกัน อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ : การประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนรู้ การอยู่ค่ายพักแรม

ความสำคัญของปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อก้าวเข้าสู่การทำงานตามสาขาวิชาชีพ การเพิ่มทักษะชีวิต เช่น ทักษะด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะทางการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความสามารถในการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำ ความสามารถในการวางแผน การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเติมเต็มศักยภาพผู้เรียน เป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องตระหนักในความสำคัญดังกล่าว พระราชบัญญัติการจัดการศึกษา ปีพุทธศักราช 2542 มาตรา 24 กล่าวถึงการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดย ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนที่สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542: 26)

การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง มุ่งเน้นให้นิสิตมีความรู้ มีความสามารถในการประกอบอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานในสังคม บัณฑิตทุกสาขาวิชาชีพจะต้องมีความรู้ในศาสตร์แต่ละแขนงวิชาอย่างลึกซึ้ง เพื่อที่จะนำความรู้ไปสร้างสรรค์สังคมและพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้าและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม อีกทั้งบัณฑิตจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพัฒนาการทางสาขาของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนเองอยู่เสมอ มีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบสูงในบริบททางวิชาการวิชาชีพและชุมชน สามารถบูรณาการองค์ความรู้ได้อย่างสมดุลและ

เหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำในการทำงานในกลุ่มต่างๆ ในครอบครัวและชุมชน มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ มีการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเหมาะสม มีการประยุกต์ใช้ข้อมูลในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น

การจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม รหัสวิชา วนก 214 (RCS 214) เป็นรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร วท.บ. นันทนาการ ของภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของการอยู่ค่ายพักแรม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ประโยชน์ คุณค่า ของกระบวนการอยู่ค่ายพักแรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตาม มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนที่จะออกไปสู่โลกของการทำงานอาชีพในอนาคต ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้สอนจึงต้องการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยการประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ได้แก่ สภาพห้องเรียน สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน วิทยากรค่ายพักแรม วิธีการสอน สื่อการสอน เอกสารประกอบการเรียน ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการสอน วิธีการฝึกปฏิบัติ นอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม ด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ คุณภาพนิสิต ด้านสติปัญญา ความรู้ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาการอยู่ค่ายพักแรม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะพลศึกษา จำนวน 1,306 คน ปีการศึกษา 2551-2552 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2552 : 2)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอยู่ค่ายพักแรม (วนก 214) ในปีการศึกษา 2551-2552 ของภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 182 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) สภาพห้องเรียน สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน

วิทยากรค่ายพักแรม วิธีการสอน สื่อการสอน เอกสารประกอบการเรียน ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการสอน วิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม

2. ตัวแปรตาม คือ สิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นผลมาจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม คือ ปัจจัยด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ คุณภาพนิสิต ด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ทักษะติดต่อการ เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองก่อน-หลังจากการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรมแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ ข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรม คือ โปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม 17 กิจกรรม มีการออกแบบกิจกรรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาค่ายพักแรม ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ประกอบด้วยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกรายการ (Check list) มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open-ended)

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ ข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อและข้อสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ หาคุณภาพเครื่องมือโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ทำการหาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน พบว่าข้อสอบมีความยากง่าย (p) อยู่ในระดับที่เหมาะสมคือมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีค่า $r = 0.20 - 0.29$ จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า $r = 0.30 - 0.39$ จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีค่า $r = 0.40$ ขึ้นไป จำนวน 9 ข้อ (ภัทรา นิคมานนท์. 2529: 61-63)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมทำการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยการวิจัย โดยสร้างแบบสอบถาม ทำการหาคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

2.1 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อดำเนินการต่อไป

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียนรายวิชาการอยู่ค่ายพักแรมจำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของ Cronbach's Alpha Coefficient (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2533: 66) ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละส่วนดังนี้

- ความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม มีค่าอัลฟาเท่ากับ .9491
- ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมนอกสถานที่ตามโปรแกรมมีค่าอัลฟาเท่ากับ .9726
- ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมนอกสถานที่ตามโปรแกรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ มีค่าอัลฟาเท่ากับ .9624
- ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชามีค่าอัลฟาเท่ากับ .9379

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการเรียน ในช่วงโม่งแรกของการเรียนการสอนได้ทำการปฐมนิเทศชี้แจงวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา การฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมนอกสถานที่ เกณฑ์การประเมินผล และได้ให้นิสิตทำแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของ ของวิชา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 30 ข้อ (เก็บข้อมูล Pre-test ปัจจัยด้านผลผลิต) มีนิสิตสาขานั้นหนนาการ 43 คน และนิสิตสาขาพลศึกษา 139 คน รวม 182 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมนอกสถานที่ นิสิตสาขานั้นหนนาการ จำนวน 43 คน ไปค่ายพักแรมวันที่ 14-16 มีนาคม 2552 ณ อุทยานแห่งชาติประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี และนิสิตสาขาพลศึกษา จำนวน 139 คน ไปค่ายพักแรม วันที่ 26-28 กันยายน 2552 ณ อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ ผู้สอนให้นิสิตทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แบบสอบถามจำนวน 182 ฉบับ และประเมินผลการเรียนโดยการทำข้อสอบวัดความรู้ความสามารถตามเนื้อหา ทฤษฎี หลักการของวิชาการอยู่ค่ายพักแรม จัดวันสอบตามกำหนดการของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาตรวจสอบความถูกต้อง ลงรหัสข้อมูล นำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามในแต่ละส่วนตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง นำมาคำนวณหา ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ปัจจัยด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ปัจจัยด้านผลผลิต (Product) นำมาคำนวณหา ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. ทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้ สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังการอยู่อาศัยพักแรม ตามตัวแปรเพศ ประสบการณ์จัดค่ายพักแรม สาขาวิชา โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะของนิสิตเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่อาศัยพักแรม นำมาสรุปประเด็นสำคัญและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 72 เพศหญิงร้อยละ 28 นิสิตส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการอยู่อาศัยพักแรม (การเป็นสมาชิกค่าย) คิดเป็นร้อยละ 63.50 นิสิตร้อยละ 84.60 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการอยู่อาศัยพักแรม และนิสิตร้อยละ 15.40 มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการอยู่อาศัยพักแรม
2. การประเมินปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ได้แก่ สภาพห้องเรียน สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาสรุปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยรวม = 3.94) ในแต่ละรายการประเมินที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ มีโสตทัศนูปกรณ์ เพียงพอต่อผู้เข้ารับการศึกษ โสตทัศนูปกรณ์มีความทันสมัยและเหมาะสมกับวิชาที่เรียน รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ ห้องเรียนมีความสะอาด ทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ มีการจัดห้องเรียนเหมาะสมกับวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ มีอุปกรณ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล อย่างเพียงพอ รายการประเมินที่มีความเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ มีแหล่งการเรียนรู้เช่น ห้องสมุด ป้ายนิเทศเพียงพอ
3. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิทยากรค่ายพักแรม วิธีการสอน สื่อการสอน เอกสารประกอบการสอน ผลการศึกษาสรุปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวม = 4.29) รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรค่ายพักแรมเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ รองลงมาคือ เรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ นันทนาการ เรื่องผู้สอนมีคุณวุฒิตรงกับวิชาที่สอน ผู้สอนมีการเตรียมการสอนและอุปกรณ์ประกอบ การสอนเป็นอย่างดี ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในวิชาที่สอน รายการประเมินอื่นๆ มีความเหมาะสมมาก และรายการประเมินที่มีความเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ มีตำรา/หนังสือที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ (คะแนนเฉลี่ย = 3.38)
4. การประเมินด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการสอน วิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม สรุปโดยรวมด้านพฤติกรรมการสอนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

(คะแนนเฉลี่ยรวม = 4.39) ด้านวิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวม = 4.37) ส่วนใหญ่รายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ ความเหมาะสมเรื่องค่าใช้จ่ายในการอยู่ค่ายพักแรม ความเหมาะสมในการจัดกลุ่มสมาชิก ความเหมาะสมของอุปกรณ์การอยู่ค่ายพักแรม และความเหมาะสมเรื่องยานพาหนะในการเดินทางไปค่ายพักแรม

5. การประเมินปัจจัยด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ คุณภาพนิสิตด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง ด้านผลการเรียนของนิสิตทั้งสองสาขานิสิตมีผลการเรียนเกรด A จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 58.24 นิสิตมีผลการเรียนเกรด B+ จำนวน 36 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.78 นิสิตมีผลการเรียนเกรด B จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และนิสิตมีผลการเรียนเกรด C+ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55

ผลการศึกษาคิดเห็นของนิสิตต่อกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนรู้อ และการนำไปประยุกต์ใช้ (ปัจจัยด้านผลผลิต: Product) ผลการศึกษารูปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวม = 4.47) มีรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรื่อง กิจกรรมเรียนรู้ท่ามกลางธรรมชาติ 3 ฐาน (การแสดงบทบาทสมมติ มนุษย์กับธรรมชาติ ดนตรี) สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 4.78)

ผลการศึกษาคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง หลังจากเข้าร่วมการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือเรื่อง การฝึกปฏิบัติวิชาการอยู่ค่ายพักแรมทดสอบสมรรถภาพทางกายและจิตใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.75) ส่วนในประเด็นอื่นโดยเรียงลำดับความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้ คือ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความอดทน วิชาการอยู่ค่ายพักแรมเรียนรู้วิธีการดำรงชีวิตท่ามกลางธรรมชาติ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคคลทุกระดับ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความเสียสละ ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับหมู่คณะ ฝึกลักษณะนิสัยด้านการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น การอยู่ค่ายพักแรมทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความรับผิดชอบ ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตาม สามารถนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ มีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างสนุกสนาน ฝึกลักษณะนิสัยด้านความซื่อสัตย์ วิชาการอยู่ค่ายพักแรม เหมาะสำหรับนิสิตทุกระดับชั้น และ กิจกรรมค่ายพักแรมส่งเสริมวิธีการดำเนินชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย

6. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลพิจารณาจากผลการเรียน พบว่านิสิตทุกคนมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผล

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรม มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองก่อน-หลัง จากการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรมแตกต่างกัน

ตาราง เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตสาขานันทนาการและสาขาพลศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังจากการเข้าค่ายพักแรม

สาขาวิชา นันทนาการและพลศึกษา	n	\bar{x}	S.D.	t	p
ก่อนเข้าค่าย	182	111.23	5.4480		
หลังเข้าค่าย	182	135.65	10.9066	29.636	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่านิสิตสาขานันทนาการและสาขาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังจากการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น

ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต ก่อน-หลังจากการฝึกปฏิบัติวิชาการอยู่ค่ายพักแรมนอกสถานที่ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ประสิทธิภาพการจัดค่ายพักแรม สาขาวิชาชีพ พบว่า ตัวแปรดังกล่าว ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา โดยพบว่า นิสิตสาขานันทนาการและนิสิตสาขาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังจากการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตสาขานันทนาการและนิสิตสาขาพลศึกษา ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังจากการเข้าค่ายพักแรม พบว่านิสิตสาขานันทนาการและสาขาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อน-หลังจากการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น

7. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา นิสิตให้ข้อเสนอแนะเรื่องให้เพิ่มเนื้อหา จัดให้มีหนังสือเรียน ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน เพิ่มกิจกรรมการใช้อุปกรณ์ในการอยู่ค่ายพักแรม และฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น ด้านสถานที่ในการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรมที่อุทยานแห่งชาติประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรีนั้น ควรเปลี่ยนสถานที่ฝึกปฏิบัติเนื่องจากสถานที่ไม่สะดวกสบาย ด้านสถานที่อุทยานแห่งชาติป่าหินงามควรมีสถานที่สำรองเพื่อทำกิจกรรมในกรณีที่มีฝนตก ไม่ควรจัดค่ายในฤดูฝน กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมไม่อยู่ในช่วงปิดเทอม ควรจัดให้มีอาจารย์/พี่เลี้ยงดูแลให้มากขึ้น ควรตรวจสอบสภาพเต็นท์และอุปกรณ์ก่อนการใช้งาน ควรมีเต็นท์สำรอง ควรจัดหาผ้าต้มน้ำให้เพียงพอ ควรให้มีการจัดค่ายพักแรมบ่อยๆ และเพิ่มเวลาในการอยู่ค่ายพักแรมให้มากขึ้นเป็น 5 - 7 วัน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติประจันตคาม ที่เป็นผู้นำทางควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับพืชพรรณไม้ชนิดต่างๆ ในป่าด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรม โดยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศชายนั้น เป็นธรรมชาติของผู้เรียนในคณะพลศึกษา โดยเฉพาะสาขาวิชาพลศึกษานั้นจะมีนิสิตเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในด้านอายุ นิสิตสาขานั้นหากการจะเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งจะมีอายุ อยู่ระหว่าง 19-20 ปี ส่วนนิสิตสาขาพลศึกษาจะเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 4 จะมีอายุระหว่าง 19-23 ปี ด้านประสบการณ์ในการอยู่ค่ายพักแรม (การเป็นสมาชิกค่าย) นิสิตส่วนใหญ่มีประสบการณ์อยู่ค่ายพักแรม เนื่องจากการเรียนในวิชาชีพด้านการพลศึกษาทำให้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม

2. การประเมินปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ได้แก่ สภาพห้องเรียน สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาสรุปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94) ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม (Context) มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สภาพห้องเรียนที่เป็นห้องปรับอากาศ มีแสงไฟสว่างอย่างเหมาะสม มีโสตทัศนูปกรณ์ที่พร้อมใช้งาน สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสนับสนุนทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ มีแรงจูงใจ มีสมาธิในการเรียน ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น ในด้านแหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ป้ายนิเทศ อุปกรณ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล ผลการวิจัยทำให้ผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนให้มากขึ้น เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการให้มีความทันสมัยรวดเร็ว สามารถให้ข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้แก่นิสิตให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ของ ทิศนา ขัมภณี และคณะ (2545: 13-14) การเรียนรู้ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ทุกช่วงเวลา ทุกสถานที่ทั้งในสถานศึกษา ครอบครัวยุคใหม่ การส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้นอกห้องเรียนจึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึง อีกทั้งหากมีการวางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ไปยังครอบครัวและชุมชนได้ด้วยแล้วก็จะเป็นการนำความรู้สู่ชุมชนที่ควรจัดส่งเสริม

3. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิทยากรค่ายพักแรม วิธีการสอน สื่อการสอน เอกสารประกอบการสอน ผลการศึกษาสรุปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.29) รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรค่ายพักแรมเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ รองลงมาคือ เรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำนันทนาการ เรื่องผู้สอนมีคุณสมบัติตรงกับวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอนและอุปกรณ์ประกอบการสอน มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในวิชาที่สอน รายการประเมินอื่นๆ มีความเหมาะสมมาก และรายการประเมินที่มีความเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ มีตำรา/หนังสือที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย = 3.38) กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรมนั้น ผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้น ผู้สอนจึงได้จัดหาวิทยากรที่มีความรู้ มีความสามารถ และมีทักษะเฉพาะทางในการเป็นผู้นำนันทนาการ ซึ่งสอดคล้องกับมิทเชลล์และคณะ (Mitchell; & et al. 1970: 135) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของบุคคลผู้ที่เป็นวิทยากรกิจกรรมค่ายพักแรมไว้ดังนี้ คือ การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง มีอารมณ์สนุกสนาน มีความรับผิดชอบต่อผลที่

เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ มีปฏิภาณไหวพริบ มีการวางแผนการทำงานอย่างละเอียดรอบคอบ มีมนุษยสัมพันธ์ เข้าใจถึงพลังการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม มีความกระตือรือร้น สามารถสร้างแรงจูงใจแก่สมาชิก มีการใช้เทคนิคและทักษะการสอนที่สนุกสนานและทันสมัย มีท่าทางบุคลิกภาพที่เป็นมิตร มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติเชิงบวก มีความฉลาดทางอารมณ์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และมีเทคนิคในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยได้เชิญวิทยากรที่มีประสบการณ์สูงมาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เทคนิคต่างๆ เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบวิชาชีพในอนาคตตนเอง ในด้านตัวผู้สอนนั้น การจัดการเรียนการสอนจะต้องพิจารณาสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเด็ก ลักษณะประจำตัวของบุคคลที่มีส่วนช่วยให้การเรียนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งผู้สอนจะต้องมีการเตรียมกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ หรือสถานการณ์ที่เอื้อต่อผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่า ผู้สอนจะต้องมีกระบวนการ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ซึ่งเป็นผลมาจากการสั่งสมประสบการณ์ของผู้เรียน หรือได้รับการฝึกฝน ได้รับการเสริมแรงหรือการสังเกตการกระทำของตัวแบบซึ่งก็คือครูผู้สอนนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แชมณี และคณะ (2545) ที่กล่าวถึง แรงจูงใจว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้สอนได้ใช้วิธีการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในทุกชั้นตอน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งมีการการออกแบบกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมอย่างเหมาะสม ผู้สอนจะต้องเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดกิจกรรมการเรียนที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา วิชาตนเอง ส่วนประเด็นความคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น คือ เรื่องการมีตำรา/หนังสือที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน อย่างเพียงพอ นั้น การมีตำราเพื่อใช้ประกอบการเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน หากพบแล้วว่าตำรามีน้อยผู้สอนก็จะประสาน งานกับเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เพื่อจัดหาตำรา วิชาค่ายพักแรม ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษา ต่างประเทศให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อการใช้งานไว้ในห้องสมุด หรือผู้สอนจะต้องทำการปรับปรุงตำราที่มีอยู่เดิม และจัดพิมพ์ขึ้นมาใหม่เพื่อให้ทันสมัยได้ใช้ประกอบการเรียนต่อไป

4. การประเมินด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการสอน วิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม สรุปโดยรวมด้านพฤติกรรมการสอนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.39) ด้านวิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.37) ส่วนใหญ่รายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด ผลการศึกษาพฤติกรรมการสอน สรุปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และมีรายการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือผู้สอนปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย = 4.55) ผู้สอนมีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในเนื้อหาวิชาที่เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.54) จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้สอนนอกจากจะทำการสอนเนื้อหาวิชาการตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้แล้วนั้น จำเป็นต้องปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในเนื้อหาที่เรียนควบคู่กันไปด้วย ภารกิจนี้ถือว่าเป็นหน้าที่ประการสำคัญที่ผู้สอนทุกคนจะต้องปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้พระราชทานไว้ว่า “ การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือ ที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัยความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบด้วย เพราะเหตุว่าความรู้นั้นเป็นเหมือนเครื่องยนต์ ที่ทำให้รถยนต์เคลื่อนไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวแล้ว เป็นเหมือนหนึ่ง

พวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำพาให้วดยานดำเนินไปถูกทางด้วยความสวัสดิ คือ ปลอดภัย จนบรรลุถึงจุดหมายที่พึงประสงค์ ดังนั้น ในการที่จะประกอบกิจการงานเพื่อตน เพื่อส่วนรวมต่อไป ขอให้ทุกคนสำนึกไว้เป็นนิตย์ โดยตระหนักว่า การงาน สังคมและบ้านเมืองนั้น ถ้าขาดผู้มีความรู้เป็นผู้บริหารดำเนินการย่อมเจริญก้าวหน้าไปได้ยาก แต่ถ้างานใด สังคมใด และบ้านเมืองใดก็ตาม ขาดบุคคลผู้มีความรู้ความสุจริตแล้วจะดำรงอยู่ไม่ได้เลย” (มัลลิกา ตันพนันท์ และคณะ. 2549: 135)

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนิสิตต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้อาชีพการอยู่ค่ายพักแรมด้านวิธีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรมผลสรุปโดยรวมพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการทำกิจกรรมที่จัดขึ้นตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม ซึ่งผู้สอนได้ผสมผสานกิจกรรมรูปแบบต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมประเภทศิลปะ ดนตรี กีฬา บรรลุไว้ในโปรแกรมค่ายพักแรมแต่ละวัน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีความสอดคล้องตามหลักการจัดรายการกิจกรรมค่ายพักแรม (สมควร โพธิ์ทอง. 2548: 57) โดยผู้จัดกิจกรรมจะต้องเข้าใจการใช้พลังงานของมนุษย์ ควรจัดกิจกรรมสลับกันระหว่างกิจกรรมหนัก-เบา เน้นให้เกิดความสนุกสนาน มีการใช้ฝีมือ ใช้สติปัญญา คำนึงถึงช่วงเวลา เช่น ช่วงเช้าควรจัดกิจกรรมเบาๆ ถ้าจัดกิจกรรมหนักจะทำให้ชาวค่ายเหนื่อย อาจส่งผลให้การทำกิจกรรมในวันนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ความเหมาะสมของเวลากับระดับความยากง่ายของกิจกรรม จัดกิจกรรมตามความสนใจของสมาชิก ศึกษาสภาพแวดล้อม เช่น สถานที่ อุปกรณ์ ถ้าผู้นำไม่มีความรู้ต้องเชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิต การจัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงรายการกิจกรรมหลัก กิจกรรมรอง เวลาพักผ่อน การเปลี่ยนสถานที่สำหรับประกอบกิจกรรมจะช่วยให้บรรยากาศดีขึ้น เป็นการสร้างบรรยากาศใหม่ ช่วยให้ชาวค่ายสดชื่นและตื่นตัวอยู่เสมอ และควรคำนึงถึงความเหมาะสมเรื่องยานพาหนะ การเดินทางไปค่ายพักแรมที่อุทยานแห่งชาติประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรีนั้น ตามสภาพที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขอใช้รถของมหาวิทยาลัยซึ่งมีขนาดที่นั่งจำกัด ทำให้ต้องนั่งเบียดกันในโอกาสต่อไปผู้สอนควรจัดหารถที่มีขนาดใหญ่ หรือจัดหารถรับจ้างให้มีที่นั่งเพียงพอกับจำนวนนิสิต

5. การประเมินปัจจัยด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ คุณภาพนิสิตด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ทักษะติดต่อการเรียนรู้อาชีพการอยู่ค่ายพักแรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง พบว่า ผลการเรียนนิสิตจำนวน 182 คน นั้น นิสิตมีผลการเรียนเกรด A จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 58.24 นิสิตมีผลการเรียนเกรด B+ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.78 นิสิตมีผลการเรียนเกรด B จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และนิสิตมีผลการเรียนเกรด C+ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55 จากการประเมินผลการเรียนนิสิตมีผลคะแนนผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน แสดงให้เห็นว่านิสิตมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่มีความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้อาชีพการอยู่ค่ายพักแรมนั่นเอง

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนิสิตต่อกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ (ปัจจัยด้านผลผลิต: Product) ผลการศึกษารูปโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวม = 4.47) มีรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรื่อง กิจกรรมเรียนรู้ท่ามกลางธรรมชาติ 3 ฐาน (การแสดงบทบาทสมมุติ มนุษย์กับธรรมชาติ ดนตรี) สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 4.78) แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นในค่ายพักแรมตรงตามความต้องการของนิสิต มีรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรื่องกิจกรรมเรียนรู้ท่ามกลางธรรมชาติ 3 ฐาน เนื่องจากกิจกรรม

ในแต่ละฐานช่วยส่งเสริมการแสดงออกของนิสิต ให้มีความสุขสนุกสนาน ทำท่าย ซึ่งมีความสอดคล้องตามความต้องการผู้เข้าร่วมกิจกรรมในเรื่อง เพศ วัย เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ในฐานกิจกรรมดนตรีและร้องเพลงนั้น มีวิทยากรผู้นำกิจกรรมเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเล่นกีตาร์ มีเทคนิคการนำเพลง ทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน มีอุปกรณ์ มีท่าทางประกอบเพลง และในฐานกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการแสดงเจียบโดยให้คิดท่าทางตามสถานการณ์ที่ได้กำหนดไว้ การจัดกิจกรรมที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เกิดความสามัคคี สร้างความสุขสนุกสนาน ในฐานกิจกรรมการเรียนรู้ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ ส่งเสริมลักษณะนิสัยและทัศนคติที่ดีของสมาชิกต่อการใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ วิทยากรสอดแทรกแนวทางการดำเนินชีวิต การรู้กาลเทศะ การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น มารยาททางสังคม การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการเข้าร่วมกิจกรรมในฐานดังกล่าวนี้ นิสิตสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังสอดคล้องตามหลักการจัดกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรมของ สมควร โพธิ์ทอง (2548: 54) ได้แก่ เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ (Interesting Activities) เป็นกิจกรรมที่ท้าทาย (Challenging activities) เป็นกิจกรรมที่ตื่นเต้น (Exciting activities) เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน (Fun activities) หลักการจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการแสดงออกแห่งตน (The Self Expression Theory) เป็นทฤษฎีที่ใช้กิจกรรมและการเล่นเป็นสื่อของ เอลเมอร์มิชเชลและเบอร์นาร์ดเมสัน (Mclean, 2005: 25; อ้างอิงจาก Elmer Mitchell & Bernard Mason) ซึ่งได้ให้ความคิดเห็นว่าการเล่นเป็นแนวคิดพื้นฐานในการแสดงออกแห่งตน มนุษย์ถูกทำให้เกิดความสนใจด้วยกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว เพื่อต้องการที่จะค้นหาวิธีการใช้พลังงานหรือการใช้ความสามารถที่จะแสดงให้เห็นความเป็นตัวตนของพวกเขา มนุษย์ทุกคนต้องการแสดง ออกตามธรรมชาติ ต้องการการยอมรับและต้องการประสบการณ์ใหม่ ต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่ม ต้องการความมั่นคงปลอดภัย และต้องการการยกย่องชมเชยและต้องการความสุนทรีย์ในชีวิต ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงทำให้นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมค่ายพักแรมในฐานกิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นในโปรแกรมการอยู่ค่ายพักแรมนั้น ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาการอยู่ค่ายพักแรม โดยเรียงลำดับความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้คือ การฝึกปฏิบัติ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมทดสอบสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความอดทน วิชาการอยู่ค่ายพักแรมเรียนรู้วิธีการดำรงชีวิตท่ามกลางธรรมชาติ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคคลทุกระดับ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความเสียสละ ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับหมู่คณะ ฝึกลักษณะนิสัยด้านการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น การอยู่ค่ายพักแรมทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกลักษณะนิสัยด้านความรับผิดชอบ ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตาม สามารถนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ มีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างสนุกสนาน ฝึกลักษณะนิสัยด้านความซื่อสัตย์ วิชาการอยู่ค่ายพักแรมเหมาะสมสำหรับนิสิตทุกระดับชั้น และกิจกรรมค่ายพักแรมส่งเสริม

วิธีการดำเนินชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับชาติรี ยัมรักษา (2550) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรมที่มีผลต่อการพัฒนาลักษณะนิสัยของเยาวชนที่เข้าค่ายพักแรม พบว่าทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตใจมีการพัฒนาสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ แฮนด์เลอร์สัน (Henderson. 2006) เขาได้ทำการศึกษากระบวนการจัดค่ายพักแรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาเยาวชน ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการผจญภัย กิจกรรมสำรวจ ช่วยเพิ่มทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นตัวของตัวเอง ความเป็นผู้นำ และการมีจิตสำนึก อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 49) ได้กล่าวถึงคุณค่าของค่ายพักแรมว่า มีคุณค่าทางร่างกาย (Physical Values) มีการออกกำลังกาย ร่างกายมีการพัฒนาระบบการหายใจแบบแอโรบิก กล้ามเนื้อหัวใจ ปอด และระบบทางเดินหายใจ พัฒนาคุณค่าทางจิตใจ (Mental Values) ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจธรรมชาติ มีการพัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ (Emotion Values) หรือทัศนคติเกี่ยวกับตนเองผู้อื่นและสังคม พัฒนาจิตสำนึกและเข้าใจสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ พัฒนาความเข้าใจและความซาบซึ้งในความสามารถของบรรพบุรุษที่เกี่ยวกับเรื่องทักษะการดำรงชีพเพื่อการอยู่รอด และยังมีผลสอดคล้องกับ เกื้อแก้วเกต (2531: 349) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมว่า เป็นการปลูกฝังค่านิยมและสร้างคุณค่าชีวิตให้กับชาวค่าย ในเรื่องความนับถือตนเอง การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการพัฒนาทางสติปัญญา ด้านการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านเจตคติที่ดีต่อการทำงาน กิจกรรมค่ายพักแรมช่วยให้มีการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ค้นพบคุณค่าของการใช้เวลา กิจกรรมค่ายพักแรมจะเป็นตัวเร่งให้เกิดการพัฒนาทางสังคม ด้านการพัฒนาทางจิตใจ และอารมณ์สภาพของการอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้กาลเทศะและเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จตามระดับความสามารถของตนเอง

จะเห็นได้ว่าจากคุณค่าและความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนิสิต และจากผลการวิจัยที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิดของนักวิชาการ นักการศึกษา นักนันทนาการ นักวิจัย ดังกล่าว ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนิสิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด นั่นคือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นในโปรแกรมการอยู่ค่ายพักแรม ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาการอยู่ค่ายพักแรมนั่นเอง

6. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรมมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลจากผลการศึกษา พบว่านิสิตทุกคนมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่เรียนวิชาการอยู่ค่ายพักแรม มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองก่อน-หลัง จากการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ตามโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรมแตกต่างกัน

จากผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ก่อน-หลัง จากการอยู่ค่ายพักแรม พบว่านิสิตสาขานันทนาการและสาขาพลศึกษามีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ก่อน-หลัง จากการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งพบว่าผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน

จากผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมตนเองก่อน-หลังการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันโดยโดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นนั้นแสดงให้เห็นว่า นิสิตได้รับประสบการณ์ตรงจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งมีความสอดคล้องกับ รัจจี นพเกตุ (2547: 85) ได้กล่าวถึงกระบวนการเกิดการรับรู้ว่าเป็นการตระหนักรู้ในเหตุการณ์ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยอวัยวะรับความรู้สึก ทั้งนี้โดยมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับ มีแรงจูงใจเกิดขึ้น และประสิทธิภาพของการรับรู้จะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีการกระตุ้น (Stimulus) หรือที่เรียกว่าพลังงานกระตุ้น ในการออกแบบโปรแกรมกิจกรรมค่ายพักแรม ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เกิดการกระตุ้นผู้เข้าร่วมในทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การเลือกสถานที่ การออกแบบกิจกรรม การจัดวิทยากรค่ายพักแรมที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาการอยู่ค่ายพักแรมนั้น ผู้วิจัยได้ใช้หลักการจัดกิจกรรมนั้นทนาการโดยคำนึง ถึงหลักการทฤษฎีมวลประสบการณ์ (Flow theory) ของ ซิคส์เซนมิฮาย (Russell, 1996: 93; อ้างอิงจาก Csikszentmihalyi) เขาได้เสนอทฤษฎีซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะกับความท้าทายของผู้เข้าร่วมกิจกรรมไว้ว่า เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่สูง และต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายสูง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและเกิดกระแสแห่งมวลประสบการณ์ (Flow Experience) เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่สูง ต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายต่ำก็จะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เกิดความจำเจ ไม่เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ไม่เกิดกระแสแห่งมวลประสบการณ์ เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่ต่ำและต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายสูง จะทำให้เกิดความวิตกกังวลสูง อาจทำให้ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนั้นกิจกรรมจะต้องสร้างความสนุกสนาน จะต้องคำนึงถึงพื้นฐานความต้องการของมนุษย์ในเรื่อง เพศ อายุ ประสบการณ์พื้นฐานของผู้เข้าร่วม นิสิตสาขานั้นทนาการและสาขาพลศึกษา เป็นช่วงวัยรุ่นที่ชอบความสนุกสนาน ความตื่นเต้น กิจกรรมจะต้องมีความโลดโผน ทำความท้าทายความสามารถของพวกเขา เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่มีพลังงานมากและเป็นนิสิตที่เรียนในคณะพลศึกษา และหลักการจัดกิจกรรมที่สำคัญอีกประการคือ จะต้องสร้างความรู้สึกรับประสบการณ์แปลกใหม่ (New experience) จึงจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่นิสิตนั่นเอง ด้วยเหตุผลที่สอดคล้องกันตามทฤษฎีหลักการดังกล่าว จึงส่งผลทำให้นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมทั้งสองกลุ่ม มีการรับรู้ เกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจมากขึ้น จึงส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองตามวัตถุประสงค์ของวิชา ก่อนและหลังจากการเข้าค่ายพักแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังจากเข้าค่ายพักแรมแล้วนิสิตทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น จัดป้ายนิเทศ ที่สามารถให้ความรู้แก่ผู้เรียนให้มากขึ้น ผู้สอนสามารถให้นิสิตมีส่วนร่วมในการดำเนินการได้ โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน ด้านอุปกรณ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล ภาควิชาสันทนาการ อาจจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงระบบอินเทอร์เน็ต ไว้บริการนิสิตเพื่อให้สามารถค้นหาข้อมูลได้สะดวก รวดเร็วมากขึ้น ผู้สอนควรจัดหา จัดพิมพ์ตำราที่ใช้ประกอบการเรียน หรือผู้สอนประสานงานกับสำนักหอสมุดของมหาวิทยาลัยให้จัดซื้อ จัดหาตำราเรียนเพื่อให้นิสิตสามารถยืมเรียนได้

2. ด้านการจัดโครงการฝึกปฏิบัติการอยู่ค่ายพักแรม

2.1 การเลือกสถานที่มีความเป็นธรรมชาติอย่างอุดมสมบูรณ์ ผู้สอนสามารถใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างดียิ่ง สถานที่ที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เป็นการทดสอบความสามารถของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในเรื่องความอดทน ความเสียสละ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และคุณลักษณะอื่นๆ ซึ่งผู้สอนจะต้องมีการออกแบบกิจกรรมในค่ายพักแรมอย่างมีวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคูณลักษณะต่างๆ อย่างเหมาะสม

2.2 อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จะมีช่วงเวลาที่ดอกกระเจียวบานซึ่งมีความสวยงามมาก ถ้าเป็นไปได้ควรจัดกิจกรรมในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อสร้างประสบการณ์ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

2.3 การเตรียมความพร้อมผู้เรียน ผู้ดำเนินการ วิทยากร อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก จะต้องมีการตรวจสอบสภาพความพร้อมใช้งาน ควรจัดเตรียมอุปกรณ์สำรองในกรณีที่มีอุปกรณ์ชำรุด การจัดยานพาหนะต้องให้เหมาะสมกับจำนวนนิสิต

2.4 ควรเตรียมแผนการแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดฝนตก เช่น เตรียมเสื้อกันฝน กระจาเสื้อผ้า หรือเป้ที่สามารถกันน้ำได้ เตรียมร่มกันฝน หรือเต็นท์ที่พับขนาดใหญ่ที่สามารถป้องกันฝนได้

2.5 ควรมีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่อุทยานที่เป็นผู้นำทาง เรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับพืชพันธุ์ไม้ในป่า เพื่อให้นิสิตได้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ออกแบบกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมที่เน้นคุณลักษณะ การส่งเสริมวิถีการดำเนินชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย ลักษณะนิสัยด้านความซื่อสัตย์ กิจกรรมที่ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ โดยเพิ่มระยะเวลาการอยู่ค่ายให้มากขึ้น และทำการประเมินประสิทธิผลโครงการอยู่ค่ายพักแรมดังกล่าว

2. ทำการศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการอยู่ค่ายพักแรมที่ต้องการศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมด้านใดด้านหนึ่ง เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ทางสังคม โดยศึกษาความแตกต่างระหว่าง ช่วงอายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- เกื้อ แก้วเกตู. (2531). กิจกรรมเยาวชนชนด้านทัศนศึกษาและค่ายพักแรม. เอกสารการสอนชุดวิชากิจกรรมและประสบการณ์เยาวชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาติรี ยัมรักษา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะนิสัยของเยาวชนที่เข้าค่ายพักแรม. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2547). การเรียนรู้. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. อันดับที่ 5: 106.
- ทิตินา แซมณี และคณะ. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางพัฒนาและปัญหาข้อข้องใจ. กรุงเทพฯ: พัฒนาคูณภาพวิชาการ (พว.).
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2533). สถิติวิจัย. กรุงเทพฯ: พี.เอ็นการพิมพ์.

- ภัทรา นิคมานนท์. (2549). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552). สรุปจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552. งานทะเบียน นิสิตและสถิติ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัลลิกา ตัณฑนันท์ และคณะ. (2549). ชีวิตงามตามคำสอนของพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ๑๐๘ สุดยอดไเอเดี่ย.
- รัชนี นพเกตุ. (2547). การรู้จัก. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. อันดับที่ 5: 85.
- สมควร โพธิ์ทอง. (2548). การอยู่ค่ายพักแรม(CAMPING). กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Henderson, K. (2006). **Structuring Camp Experiences for Positive Youth Development** . ACA National Conference 2006, North Carolina State University. Available from: http://www.karla_henderson@ncsu.edu. at 2009 April, 30.
- Mclean, D. (2005). **Kraus' Recreation and Leisure in Modern Society**. Jones and Bartlet Publisher. Massachusetts.
- Mitchell, V. A., Crawford, I.B.; & Robberson, J. D. (1970). **Camp Counseling**. W.B. Saunders Company, Philadelphia.
- Russell, R.V. (1996). **Explanation and Speculations**. Pastimes: The Context of Contemporary Leisure. Brown; & Benchmark, Iowa.